

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De peccatis inuoluntariis. cap. xxviii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Deut. 5.

2. Reg. 23.

Pro. 13.

Eccli. 18.

Mat. 5.

1. Io. 2.

1. Pet. 2.

Chrysoft.

Mat. 5.

simile.

ON concupisces uxorem proximi tui, non domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, & vniuersa quæ illius sunt.

Et desiderauit Dauid aquam de lacu, & ait: O si quis daret mihi potum aquæ de cisterna, quæ est in Bethleem iuxta portam! Iruperunt ergo tres fortes castra Philistinorum, & hauserunt aquam de cisterna Bethleem, quæ erat iuxta portam, & attulerunt ad Dauid. At ille noluit bibere, sed eam libauit Domino, dicens, Pro-

pitius mihi sit Dominus, ne faciam hoc. Num sanguinem hominum istorum, qui profecti sunt, & animarum periculum bibam?

Lignum vitæ desiderium bonum. Post concupiscentias tuas ne eas: & à voluntate tua auertere. Euagatio concupiscentiæ transfert mentem simplicem.

Quicumque uiderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est in corde suo.

Omne quod in mundo est, aut est concupiscentia carnis, aut concupiscentia oculorum, aut superbia vitæ, quæ non est ex Patre, sed ex mundo est.

Obsecro vos, tanquam aduenas & peregrinos, abstinere à carnalibus desideriis, quæ militant aduersus animam.

Ego opifex figmento meo concupiscentiam indidi: proindeque naturalem motum minimum criminor. Neque enim dico, Non concupisces. Non eius, quod rectè satum est, radicem auello: verum adulterinas corruptæ stirpis fibras elido atque amputo. Non igitur dico, Concupiscentiam ex animo extirpa: sed adulterinæ affectionis pullulantes adhuc stolones excindo. Ecquis bonæ terræ zizania inasperit? Bonum semen seminavi: unde exitiosa zizania prodierunt? Extere, conculca, profoca malum semen: & non erit cur crescentibus zizaniis labores. Quicumque conspexerit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est in corde suo.

Vt passerem nil pennæ iuuant, cum laqueo interceptus est, verum frustra atque incassum eas gerit: ita nec tibi quicquam prodest ratione præditum esse, si ab improba concupiscentia expugneris, verum, quantumlibet salutes, captus tamen teneris. Hac de causa passeribus alæ sunt, ut laqueos vitent: hac itè de causa hominibus ratio, ut peccata effugiant.

Exod. 21.

Luc. 21.

1. Tim. 1.

Heb. 10.

VI percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. Qui autem non est insidiatus, sed Deus tradidit illum in manus eius, constituam ei locum, in quem debeat fugere.

Ille seruus, qui cognouit voluntatem domini sui, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis. Qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.

Gratias ago ei, qui me confortat, Christo, quia fidelem me existimauit, ponens in ministerio, qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus. Sed misericordiam consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Superabundauit autem gratia Domini nostri Iesu Christi cum fide & charitate in Christo Iesu.

Voluntariè peccantibus nobis post acceptam cognitionem veritatis, non iam relinquitur hoistia pro peccatis, sed terribilis quædam expectatio iudicij, & ignis zelus, qui deuoraturus est aduersarios.

A Peccata, partim inuoluntaria sunt, partim ab improba voluntate proficiuntur. *Fin.* Basil. in pri. non.
 gamus enim stuprum esse, de quo in iudicio disceptetur, ac duo scorta: Verum alterum leno-
 ni venditum inuitum in malo herere, atque corporis quæstum flagitioso domino præbere,
 alterum autem libidinosæ voluptatis causa seipsum sceleri mancipasse. Aliter igitur quæ
 non sponte sunt, veniam consequuntur, & aliter quæ improbo & scelerato animo gerun-
 tur, condemnantur.

Quod voluntarium non est, pœnam non meretur. Id autem in duplici genere est. *Alte-* Clemens.
 rum enim per ignorantiam fit, alterum per vim.

Si quis per ignorantiam labitur, hunc minimè æquum est pœna affici. Is demum enim *Didymus*
 supplicio affici debet, qui improba animi affectione peccat.

B Peccata ea, quæ minimè consultò ac sponte perpetrantur, cum Lex ipsa condonat, tum
 Deus dissimulat, ut qui facilis atque humanus sit, non crudelis. Vindicantur autem ea,
 quæ voluntariè admittuntur.

Non quemadmodum sponte peccare iniquum ac sceleratum est, ita etiam inuitè ac per *Philo.*
 ignorantiam peccare, statim iustum censeri debet. Verum istud medium quendam inter iu-
 stitiam & iniustitiam locum tenet: quod quidem à nonnullis indifferens dici solet. Neque
 enim peccatum vllum iustitiæ opus est.

Ei, qui verum meliorum ignorantia peccat, Venia impertitur. Qui autem dedita ope-
 ra, ac de industria in scelus prorumpit, excusatione caret, ut potè quem sua ipsius conscien-
 tia damnet.

C De iis, qui gratias pro acceptis beneficiis agunt, & quod benefactores lau-
 dare, ac prædicare oporteat. CAP. XXXIX.

D Vobis viris, qui exploratores missi fuerant, dixit Iosue: *Iosue. 6.*
 Ingressi domum mulieris meretricis, & producite eam, & om-
 nia quæ illius sunt, sicut iuramento firmastis. Ingressi que iuue-
 nes eduxerunt Raab, & parentes eius, fratres quoque, & cun-
 ctam suppellectilem eius.

Misericordias Domini in æternum cantabo, &c. Quid re- *Ps. 88. 115.*
 tribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi? &c. Si oblitus fuero tui *136.*

D Hierusalem, obliuioni detur dextera mea.

Prudentiæ est id quoque scire, vnde beneficium ortum sit.

Sapient. 18.

Qui reddit gratias, meminit postea: & in tempore lapsus sui inueniet fulci-
 mentum. Gratiam hominis tanquam pupillam oculi conserua. *Ecl. 3.*

29.

Dixit Maria, Magnificat anima mea Dominum, &c. Et ingrediente eo in *Luc. 1. 17.*
 ciuitatem, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et leuauerunt vocem suam, dicen-
 tes, Iesu præceptor miserere nostri. Et dixit eis, Ite, & ostendite vos sacerdotibus.
 Et cum irent, mûdati sunt. Vnus autem ex ipsis, ut vidit quia sanatus esset, regres-
 sus est cum voce magna, glorificans Deum. Et cecidit in faciem ante pedes eius,
 gratias agens: & hic erat Samaritanus. Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem
 mundati sunt? & nouem vbi sunt? Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam
 Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade, quia fides tua te saluum fecit.

E

In omnibus gratias agite. Hæc est enim voluntas in Christo Iesu.

1. Thess. 5.

Congruum encomij argumentum est, acceptorum beneficiorum commemoratio.

Basil.

Debitum ergo cum fœnore persoluamus: si tamen sat amplas opes habere reperiamur,
 ut id facere queamus. *Nat. O- rat. in Cy- pria.*

De vindicatione: & quòd de eadem re bis pœnas exigere non liceat.

CAP. XXX.

Non vindicabis bis in idipsum. Quid cogitatis contra Dominum? *Co- Naum. 1.*
 gitationem ipse faciet: non confurget duplex tribulatio.